

ændres derhen, at berigtigelsen skal foretages senest ved førstkommande opkrævning. Herved slås det fast, at det ikke kommer an på, om afgørelsen angående ansættelsens ændring foreligger før eller efter 1. april eller 1. oktober, men at ændringen skal tages til følge af oppebørselsmyndigheden, når afgørelsen om ændringen blot foreligger, forinden oppebørselsmyndigheden har iværksat opkrævningen. Ved indføjelse af ordet „senest“ tilkendegives det derhos, at berigtigelsen af de erlagte skatter ikke behøver at afvente den førstkommande opkrævning, men at berigtigelse også kan ske forinden opkrævningen, hvad der navnlig kan være grund til, hvor der er tale om tilbagebetaling af erlagt skat, og det beløb, der skal tilbagebetales, overstiger det skattebeløb, der skal betales ved den førstkommande opkrævning. Bestemmelsen i 2. pkt. svarer til § 11, stk. 2, 3. pkt., i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 3. Bestemmelsen svarer til § 11, stk. 3, i den nugældende grundstigningsskyldslov.

Til stk. 4. Ny er reglen i stk. 4, hvorefter der skal betales renter til skatteyderen, når godtgørelse af erlagt skat finder sted. Hidtil har der ikke været hjemmel til en sådan rentegodtgørelse, hvilket ofte er forekommet urimeligt, navnlig under hensyn til, at klage ikke har opsættende virkning på skattebetalingen.

Til § 82.

Den almindelige regel om oplysningspligt for andre end ejerne findes nu i § 11, stk. 4, i loven af 7. august 1922. Den i forslagets § 82 foreslåede regel svarer i alt væsentligt til den nu gældende regel, bortset fra, at dige- og pumpelag og deslige institutioner nu er medtaget som oplysningspligtige, og at det ikke alene skal være vurderingsrådene, men også de øvrige vurderingsmyndigheder samt landsskatteretten, der kan forlange de pågældende oplysninger.

Til § 83.

Reglen her om Danmarks Nationalbanks og Københavns Frihavns skattebegunstigelser svarer til reglen herom i § 18 i loven af 7. august 1922.

Til § 84.

Ifølge § 13, stk. 5 og 6, i loven af 7. august 1922 skal halvdelen af udgifterne til vederlag, befordringsgodtgørelse, dagpenge, medhjælp o. lign. til vurderingsmænd, vurderingsformænd, skyld-

rådsformænd og sagkyndige medhjælpere bæres af vedkommende by- eller sognekommune.

Det foreslås, at denne regel ændres derhen, at det bliver statskassen, der afholder samtlige disse udgifter. Ikke blot vil efter forslaget kommunerne blive helt uden indflydelse på størrelsen af disse udgifter navnlig fordi størrelsen af vederlagene til vurderingsmændene efter forslaget skal fastsættes på finansloven, men også fordi fastsættelsen af ejendomsværdien fremtidig vil blive uden interesse for kommunerne, såfremt der også skal ske fiksering af den by- og sognekommunale ejendomsskyld. Dertil kommer, at den fordeling på de forskellige kommuner, der må foretages i alle de tilfælde, hvor vurderingsformandens, skyldrådsformandens og den sagkyndige medhjælperes virksomhed strækker sig over flere kommuner, jfr. § 13, stk. 6, i 1922-loven, i praksis har forvoldt store vanskeligheder. At kommunerne ikke har krav på godtgørelse af deres udgifter i anledning af vurderingsfortegnelsernes fremlæggelse, gælder allerede nu. At kommunerne ikke skal have godtgørelse for deres udgifter i anledning af deres medvirken ved udfærdigelse af vurderingsfortegnelsen og afskrifter af samme, må formentlig være en selvfølge, når statskassen iøvrigt overtager udgifterne ved vurderingen.

Det bemærkes, at bortset fra udgifterne til skattedepartementet, landsskatteretten samt ligningsdirektoratet og ligningsrådet har udgifterne til vurderingerne for den femårige periode 1950-51—1954-55 udgjort ialt ca. 16 mill. kr., hvoraf kommunerne bærer ca. 7 mill. kr.

Til § 86.

At loven skal træde i kraft den 1. oktober 1956, betyder, at lovens bestemmelser første gang skal komme til anvendelse ved den 11. almindelige vurdering pr. 1. oktober 1956, samt at lovens virkninger med hensyn til opkrævning af ejendoms-skatterne første gang vil gøre sig gældende ved april termin 1957, jfr. herved forslagets § 79, stk. 2.

Forsåvidt angår grundstigningsskylden skal bestemmelserne i den nugældende grundstigningsskyldslov dog i medfør af forslagets § 53 med den deri anførte undtagelse fuldtud komme til anvendelse ved 11. almindelige vurdering, således at bestemmelserne i forslagets afsnit II B først kommer til anvendelse, efterhånden som ejendommene kommer til vurdering efter 11. almindelige vurdering.